

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.690/2017/4.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Pencz Kamilló ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Pest Megyei Kormányhivatal
(1052 Budapest, Városház utca 7.)

Az alperes képviselője: kamarai jogtanácsos

A per tárgya: vadászati hatósági ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ári Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
4.K.27.427/2016/10/II. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.427/2016/10/II. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Somogy Megyei Kormányhivatal, mint elsőfokú vadászati hatóság 2016. március 31. napján hivatalból ajánlást tett közzé a **kód.1.** és

a **kód.2.** kódszámú területek 2017. március 1. napjától 2037. február 28. napjáig terjedő üzemtervi ciklusra szóló határait. A felperes 2016. május 3-án a fenti kódszámú vadászterületek határaitra szóló ajánlásra a **kód.2.** kódszámú vadászterület 340,2581 hektár nagyságú területtel történő növelésére irányuló javaslatot nyújtott be az elsőfokú hatósághoz. A felperes részére összesen 169,7017 hektár terület vonatkozásában meghatalmazás került előterjesztésre az ügyben. A meghatalmazás (1) bekezdése szerint a meghatalmazó a vadászati jog gyakorlásával kapcsolatban a földtulajdonosi gyűlésen képviselőre adott meghatalmazást, közelebbről arra, hogy a tulajdonát képező földterületek hasznosításáról szóló szavazáson a tulajdon alapján a meghatalmazó az őt megillető szavazati jogot helyette és nevében gyakorolja, különösen a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 12.§-ában meghatározott kérdésekben. Az elsőfokú vadászati hatóság a felperest hiánypótlásra hívta fel az igazgatási szolgáltatási díj befizetésének igazolására, illetőleg az érintett földterületek ingatlanügyi hatóság által papír alapon vagy elektronikus adathordozón kiadott adatainak eredetét igazoló dokumentumok csatolására, melynek a felperes eleget tett.

- [2] Az elsőfokú hatóság a 2016. május 18. napján kelt SOH/21168-8/2016. számú határozatával a felperesnek az ajánlásban foglalt kódszámú vadászterületek határaitra vonatkozó és az ajánlást érintő módosító javaslatát elutasította. Határozatának indokolásában hivatkozott a Vtv. végrehajtására kiadott 79/2004. (V.4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 7/A.§ (1) bekezdés c) pontjában írtakra. Megállapította továbbá, hogy a felperes nevére szóló meghatalmazások egyike sem felel meg a Vhr. 15. számú mellékletét képező, a földtulajdonost megillető vadászati joggal kapcsolatos meghatalmazás kötelező adattartalmára vonatkozó előírásoknak. A tartalmi hiányosságok okán megállapította, hogy a Vtv. 14/A.§ (7) és (8) bekezdéseiben, valamint a Vhr. 7/A.§ (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn, ezért a felperes kérelmét a Vhr. 7/B.§ (1) bekezdés c) pontjára hivatkozva elutasította.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) 2016. július 14. napján kelt 04.3/3904-2/2016. számú határozatával az indokolás megváltoztatása mellett helybenhagyta az elsőfokú döntést. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a vadászati joggal kapcsolatos meghatalmazás kötelező adattartalmát a Vhr. 15. számú melléklet 4. pontja határozza meg, amely alapján megállapítható, hogy az ajánlásban szereplő vadászterületek határainak módosítására irányuló hatósági eljárásban a felperes részére kiállított, a határozatban rögzített földtulajdonosi meghatalmazások nem használhatók fel, mivel azok a meghatalmazó földtulajdonosok nevében módosító javaslat benyújtására nem jogosítja fel a meghatalmazottat. A benyújtott módosító javaslat 340,2581 hektár vadászterületet érintett, amelyből a módosító javaslatot benyújtó földtulajdonosok

tulajdonában és az általuk képviselt módosító javaslat területével érintett személyek tulajdonában lévő földterület kiterjedése a kérelmező nyilatkozata alapján 257,1697 hektár, amely a módosító javaslattal érintett vadászterületek kiterjedésének 77,58%-a. A benyújtott, de figyelembe nem vehető meghatalmazások összes területének kiterjedése pedig 169,16 hektár, ezzel a módosító javaslatot benyújtó földtulajdonosok tulajdonában és az általuk képviselt, a módosító javaslat területével érintett személyek tulajdonában lévő földterület kiterjedése 87,468 hektárra csökkent, amely az érintett vadászterület kiterjedésének 25,7%-a. A módosító javaslatot benyújtó földtulajdonosok tulajdonán kívül eső rész 74,35%-kal növekedett, túllépve a Vtv. 14/A.§ (8) bekezdésében meghatározott megengedett 33,33%-ot. A Vhr. 7/B.§ (1) bekezdés c) pontja alapján - figyelemmel a Vtv. 14/A.§ (7) és (8) bekezdéseiben írtakra - a kérelem elutasítása jogszerűen történt.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes keresetében - anyagi jogi jogszabályokra utalva - az alperes határozatának megváltoztatását és az általa benyújtott módosító javaslat elfogadását, a vadászterület határának a módosító javaslat szerinti megállapítását kérte. A felperes 2017. február 1-jén módosította keresetét és eljárásjogi okokból sérelmezte a hatósági döntést.
- [5] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában előljáróban rögzítette, hogy a felperes határidőben benyújtott keresetében anyagi jogszabálysértésre hivatkozott, míg a 2017. február 1. napján előterjesztett módosításában eljárási jogszabálysértések megjelölésével is támadta az alperes határozatát. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a keresetmódosítást a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330.§ (2) bekezdésében meghatározott 30 napos határidőn túl terjesztette elő. Az elsőfokú bíróság hivatkozott a Pp. 335/A.§-ára, amely szerint a keresetet az első tárgyaláson lehet megváltoztatni, azonban az eredeti keresettől eltérő jogsértés megjelölésére csak a jogszabályban előírt 30 napos perindítási határidőn belül van lehetőség. Megállapította, hogy a felperes az utólag előterjesztett és eljárási jogszabálysértésre való hivatkozást tartalmazó beadványa a Pp. 335/A.§ (1) bekezdése szerint elkésett. Az elsőfokú bíróság utalt a Kúria Kfv.IV.35.395/2014/7., Kfv.I.35.451/2009/3. és Kfv.I.35.113/2012/6. számú ítéleteinek tartalmára. A bíróság hivatkozva a Vtv. 6.§ (2) bekezdésére kifejtette, hogy a vadászterület határát megállapító határozat szerint a vadászati joggal rendelkező közösség tulajdoni

közösség. Vadászterület határának megállapítása a vadgazdálkodási üzemtervi időszakokra vonatkozik, amennyiben lejár, a Vtv. 11/A.§-ában foglaltak szerint újból meg kell állapítani, s az ajánlást közzé kell tenni. A közzétett ajánlásra nézve a Vtv. 11/A.§ (5) bekezdése értelmében a földterület tulajdonosa a vadászterület vonatkozásában módosító javaslatot terjeszthet elő, mely meg is történt a felperes részéről. Amennyiben a módosító javaslatot az érintett fő tulajdonos nem egyedül, hanem más földtulajdonossal együtt nyújtja be, akkor ehhez szükséges a Vtv. 11/A.§ (7) és (8) bekezdéseiben meghatározott feltételek teljesítése, továbbá a Vhr. 7.§ (2) bekezdésének, 2. és 15. számú mellékleteiben foglaltaknak való megfelelés a képviseletre vonatkozó rendelkezések tekintetében. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperesi hatóság a lefolytatott vizsgálat eredményeképpen helytállóan állapította meg, hogy egyes ingatlanok tekintetében a meghatalmazás tárgya a földtulajdonosi gyűlésen való képviseletre és a földterületek hasznosításáról szóló szavazásra, valamint a Vtv. 12.§-ában meghatározott kérdésekre kiterjedő meghatalmazás volt, nem pedig a vadászterület határainak megváltoztatására való felhatalmazás. Helytállóan jutott tehát az alperes arra a következtetésre, hogy az előtte folyó hatósági eljárásban a felperes által benyújtott azon meghatalmazások, amelyek nem a módosító javaslat benyújtására jogosítják fel a felperest, nem vehetők figyelembe. A figyelmen kívül hagyott meghatalmazások alapján helyesen rögzítette az alperesi hatóság, hogy a módosító javaslatot benyújtó földtulajdonosok tulajdonán kívül eső rész 74,3%-a, amely meghaladja a Vtv. 11/A.§ (8) bekezdésében meghatározott földterületet érintő korlátot, mert a módosító javaslattal érintett földterület több, mint 1/3-a nem a módosító javaslatot benyújtó földtulajdonosok birtokában van. Helyes volt tehát az az alperesi megállapítás is, hogy a felperes által benyújtott módosító javaslat nem felel meg a Vhr. 7/A.§ (1) bekezdésében és a Vtv. 11/A.§ (7)-(8) bekezdéseiben írt rendelkezéseknek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a kereseti kérelmének megfelelően az első- és másodfokú hatósági határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a közigazgatási hatóságok a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) alapelveinek és alapvető rendelkezéseinek súlyos megsértésével járt el, így sértette a Ket. 1.§ (1) bekezdését, 3.§ (1) bekezdését, 4.§ (1) bekezdését és 5.§-át. A Ket. garanciális követelményei kapcsán előadta, hogy vele szemben a tisztességes eljárás nem valósult meg, különös

tekintettel a hiánypótlási felhívás hiányosságára. Kifejtette, hogy a Ket. 37.§ (3) bekezdése részletezi, hogy mikor kell hiánypótlási felhívást kibocsátani, amely az elsőfokú hatóság részéről meg is történt, azonban nem teljes körűen, ezáltal elmulasztotta a hatóság irányában a tájékoztatási kötelességét. A felperes a bírósági eljárással kapcsolatban sérelmezte, hogy már az első tárgyaláson előterjesztette az eljárással kapcsolatos jogszabálysértésekre való hivatkozását, azonban a bíróság - miután az eredetitől más irányú kérelemnek tekintette - azokról nem döntött érdemben. Figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a Kúria K.8. számú elvi határozatát, amely kimondja, hogy a közigazgatási eljárás garanciális szabályainak figyelmen kívül hagyása (megsértése) az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményez akkor is, ha egyébként a garanciális szabályok betartásával is ugyanazon közigazgatási döntést hozná meg a hatóság. A felperes hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság 2/2011. (V.9.) KK véleményére, amely úgy értelmezhető, hogy a keresetváltoztatásban megjelölt alapvető garanciális érvek érvényesülését a bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia, és a jelen perben a felperesi indokolás alapján levonható az a következtetés, hogy az elsőfokú bíróság nem mellőzhette a fenti alapelvek érvényesülésének vizsgálatát. Az a körülmény, hogy ezen keresetmódosítás az első tárgyaláson előterjesztésre került, azt jelenti, hogy a bíróságnak a jogszabályi hivatkozásokat az alperesi határozat jogszerűsége szempontjából figyelembe kellett volna vennie. A felperes utalt a Pp. 215.§-a kapcsán a Ket. 121.§-ára is. Álláspontja szerint ugyanis a Ket. 121.§ (2) bekezdése alapján alapvetően súlyos eljárási jogszabálysértést valósított meg az elsőfokú közigazgatási hatóság, amikor a törvény eljárási alapelveibe, alapvető rendelkezéseibe ütköző eljárás során hozta meg semmisnek minősíthető határozatát. Az elsőfokú bíróság ítéletében ezt a súlyos jogszabálysértést hivatalból kellett volna észlelnie, mint semmisségi okot. A felperes szerint miután az elsőfokú hatóság által hiányolt iratokat utólag csatolta, a másodfokú hatóságnak vizsgálnia kellett volna azt, hogy új tény merült fel, és a Ket. 105.§ (2) bekezdése szerint kellett volna eljárnia, azaz a bizonyítást magának kellett volna elvégeznie és a bizonyítékokat értékelnie. A hatóságnak észlelnie kellett volna, hogy több személy nevében jár el a felperes, aki már megfelelő meghatalmazással rendelkezik, ezért tisztáznia kellett volna a képviseleti jogosultságot és szükség esetén, ha további ügyfelek bevonása szükséges, akkor a Ket. 105.§ (3) bekezdése szerint kellett volna eljárnia. A felperes álláspontja szerint sem az első-, sem a másodfokú hatóság nem tartotta be a fent hivatkozott törvényi előírásokat, amely megsértésének következtében sem az első-, sem a másodfokú hatóság nem jutott abba a helyzetbe, hogy a felperesi kérelmet érdemben vizsgálja, és az ott felsorolt okszerű, logikus, és az adott vadászterületet legjobban ismerő személy vagy személyek erre irányuló kérelmét érdemben elbírálja. Az elsőfokú bíróság

pedig mellőzve a felperesi érveket, szintén nem vizsgálta a felperes által előterjesztett kereseti kérelmet. Mindezzel az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 206.§ (1) bekezdését, mivel a felperes által megjelölt garanciális előírások érvényesülésének vizsgálatát nem végezte el, a perben rendelkezésre álló adatoknak csak a formális vizsgálatára szorítkozott.

[8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

[11] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A felperes 2017. február 1. napján előterjesztett keresetmódosításában eljárási jogszabálysértések megjelölésével is támadta az alperes határozatát. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy 2017. február 1-jén benyújtott keresetmódosítás a Pp. 330.§ (2) bekezdésében meghatározott 30 napos határidőn túl került előterjesztésre. Megalapozottan hivatkozott a Pp. 335/A.§-ára, amely szerint a keresetet az első tárgyaláson lehet megváltoztatni, azonban az eredeti keresettől eltérő jogsértés megjelölésére csak a jogszabályban előírt 30 napos perindítási határidőn belül van lehetőség. A bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes az utólag előterjesztett és eljárási jogszabálysértésre való hivatkozást tartalmazó beadványa a Pp. 335/A.§ (1) bekezdése szerint elkésztett. A Kúria Kfv.IV.35.395/2014/7. számú ítéletében részletesen kifejtette a keresetváltoztatásra vonatkozó jogalkalmazói álláspontot, amely szerint az elsőfokú bíróság nem foglalkozhatott a felperesnek a hiánypótlási felhívás tartalmával, hiányosságaival, ennél fogva ítélete nem jogszabálysértő. A felperes, aki lényegében keresete kiegészítésében előadott eljárási szabálytalanságokra alapította felülvizsgálati kérelmét, ezen az alapon nem tudott olyan eljárási vagy anyagi jogsértésre hivatkozni, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését megalapozhatta volna. Miután a felperes a jogerős ítélet indokait az eredeti érvekkel nem tudta megcáfolni, ezért a Kúria K.8. számú elvi határozatára hivatkozott, amely kimondja, hogy a közigazgatási eljárás garanciális szabályainak figyelmen kívül hagyása (megsértése) az ügy érdemére kiható jogszabálysértést eredményez akkor is, ha egyébként a garanciális szabályok betartásával is ugyanazon közigazgatási döntést hozná meg a hatóság. Emellett utalt a Ket. 121.§ (2) bekezdésére, amely kimondja, hogy „törvény valamely meghatározott forma mellőzését, illetve valamely súlyos eljárási jogszabálysértést is semmisségi okká minősíthet”. A felperes azonban tévedett, amikor a Ket. 121.§ (2) bekezdésére

hivatkozott, úgy állítva be a hatóságnak a hiánypótlással összefüggő állítólagos mulasztását, mint súlyos eljárási szabálysértést, amely semmisséget eredményez és amelyet a bíróságnak hivatalból kell észlelnie. A hatóság felperes által felhozott mulasztása ugyanis csak akkor lehetne semmisségi ok, ha valamely törvény ezt kimondaná. Ilyen törvényi rendelkezés azonban nincsen, arra a felperes sem tudott hivatkozni, így - jogszabályi alap nélkül - semmisség okán sem vizsgálható a felperes által felvetett eljárási jogsértés, és ezen az alapon sem utasítható új eljárásra az elsőfokú bíróság.

- [12] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [13] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képviselettel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [14] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. június 27.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**